44. (Woronzuki)
Ole kuuliga ja tee siis seda: lase pühkida
see koorma kuhi-ümber siia.
45. Selle käega pias pääle sündimise vana
[illegible] sebima ja ei saa mann ütlema:
„Ära aega sina ainsat päeva!“
See pias tahtis ära teha seda.
46. Kui pühkit pärast kõik, siis tõmba ka
see nöör ühe jalaga; siis ei saa
[illegible] ära-kaeta.
47. Mesta ööpäit ei tohi mitte karu-mõisa pääle
panna; siis nõnda saab ärikasma.
48. Kes tahab, et sepa meelest armastaks:
see pias õige kuuta minema ja päise laa
ba eilen, ühe nõgemata rõivalt kät-
tele püüdma, nagu pääle ja näha
tiigumise kindlas pääle ja nii eilen
siis ühe rõõmus tegema.
49. Sepa-viha ennistamise sõna.
Ku sepa mann läks ja teine maja ei
ole näid, siis pida ta omäd kõneama:
Kelbas maja! Sepsa maja! Sõnesa
maja! Kes sääl ees elas? Kas orik või
ennäis? Päe minu pääs, võta minul
rukkis. Mina maja su meelest, mina
suhkrus su suust. Nõnda pääle saa
sina minust, ku tuul oma kivist.
50. Ära pias juures kõnelma, nagu „päeja“ ei
saanu seda ollagi.

Jaan H. Koseson.

I. Õhtu-Jaak, Öö-Jaak ja Ao-Jaak.

Õhtu-Jaal olen üks naene ja temäl olen ühe
päega naene poiga; üks olen käel õhtu ja
selle nime panne ka see Õhtu-Jaak,
kiene olen käel paras õhtul ja selle nime
panne ka Öö-Jaak, kolmas poig olen
käel ommen ao-aal ja see panne ka ka
selle nime Ao-Jaak. Nii pian naa-
ne pois siinä näken ennen ja oma
jäne ei nüüd olen na Ao-Jaaga ei päe
ei ole kirja saanud olen, see Öö-Jaak ja
see jälle Õhtu-Jaak. Kuna ennen olin
saanu, see minne na kolmele nei-
sele ja saanu ühte kuniga pää-linna
ja see linn olen juba muuta kipega
ära-ehitet. Pian küsinu see sääl
järgi: et, mis sie pian tähendänu, et
linn nõnda muuta kipega ära-on eh-
itet! Ennest ei see üks neie ütelnu
selle-pärast on linnan enne einamine,
et vana-pagan kuniga naene tiidäb
ühtel ööl juba õie ees varastanu.
Pian pidänu see nõu: kudas nei kuni-
ga kätte jälle saie ja lubanu
vana-paganale see järgi minna ja nii
kuniga ühte tegeda tuua; alguna
see Jaak.